

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Et lidet Bidrag til Dagens Penne-Historie

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1521. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1818_330-txt-shoot-idm124.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Medens jeg i Vinter og en Deel af Sommeren sad, som jeg var muret, mellem Nordens gamle Krøniker; da blev jeg ikke sjelden tung om Hjertet, thi det syndes mig livagtig, som om jeg sad i de afgangne Høvdingers aabne Begravelse, og stirrede paa Kisterne, paa Bauta-Stenene, paa de mølædte Faner, og de andre Mindes-Mærker om et længst forsvundet Kæmpe-Liv, som jeg kun mægtede at skjelne mat ved Nat-Lampens dunkle Skin. Dødens Stilhed omgav mig, og mit eget Aande-Dræt var Alt hvad jeg hørde, kun igjennem det syndes mig stundum som en sagte Stemme af Saxos og af Snorros Aand tilhviskede mig glemte Ord fra Heden-Old, der styrkede mit Hjerte til at slaae roligt i de Dødes rædselsfulde Boelig, bortpustede Søvn, som saa tidt vilde leire sig tung paa Øie-Laagene, og klarede, ei veed jeg ret, om Øiet eller Lampens Skin, saa Mindes-Mærkerne forbandt sig til en livlig Kjæde, til et opmuntrende og lysteligt Syn. Dog, længe kan man ikke sidde taus og ene i den aabne Grav, og dog beholde Liv og Mod og Munterhed til Lytten efter hedenfarne Aanders sagte Hvisken, til ei at synke mat og mødig ned imellem Kisterne, det har jeg maattet lære, og naar man nu kanskee, i Danmark og Norge, vil synes det er sært, at kun saa Lidet af de gamle Aanders Tale lyder høit igjennem mig; da har man sikkert mindre Føie til at spørge mig: hvorfor? end jeg har til at svare med den af Gravens Nat opkomne Asmund Alfsøn: